

INOVAČNÍ POTENCIÁL STRATEGICKÝCH DOKUMENTŮ SOUVISEJÍCÍCH S LESNÍM HOSPODÁŘSTVÍM V ČESKÉ REPUBLICE A VYBRANÝCH EVROPSKÝCH ZEMÍCH

INNOVATION POTENTIAL OF THE STRATEGIC DOCUMENTS RELATED TO THE FOREST SECTOR IN THE CZECH REPUBLIC AND SOME EUROPEAN COUNTRIES

VILÉM JARSKÝ - LUCIE PUDIVÍTROVÁ - KATEŘINA VENTRUBOVÁ
Fakulta lesnická a dřevařská ČZU v Praze

Abstract

This article deals with innovation and its implementation in forestry policy and other, with forestry sector connected policies. The forestry policy, innovation policy, rural development policy, regional development policy, sustainable development policy and renewable energy policy were analyzed, all from national and international point of view. The term "Innovation in forestry" is mentioned only in few policies or is missing. The term innovation is understood mainly traditionally, the systematic approach is implemented into political document only rarely.

Klíčová slova: inovace, ekonomický rozvoj, lesní hospodářství, politické dokumenty
Key words: innovation, economic development, forestry, political documents

ÚVOD DO PROBLEMATIKY

V současné době zmítané ekonomickou krizí se stávají právě inovace odpovědí na její rychlé řešení. Nejen Evropská unie, ale celý svět investuje nemalé prostředky do podpory inovací. V rámci Evropské unie byl dokonce rok 2009 vyhlášen jako „Evropský rok kreativity a inovací“. To by mělo podpořit státy Evropské unie k naplnění cílů Lisabonské strategie, ke kterým se zavázaly, a tak posílit ekonomický růst a vytváření nových pracovních míst. To vše by mělo přispět k snížení rozdílů v oblasti inovací a inovačního potenciálu mezi Evropskou unií a USA společně s Japonskem, tedy státy, které jsou lídry na tomto poli.

Pojem inovace prodělal dlouhý historický vývoj. Na počátku minulého století jej začal používat SCHUMPETER (1934), který vypracoval teorii inovací, zejména pro technickou oblast. Na Schumpetera navazovali další autoři, např. P. F. Drucker a u nás pak F. Valenta. Definice se nadále vyvíjejí (ŠVEJDA et al. 2007), podrobný přehled přinesl např. EDQUIST (1997). O systematické pojetí procesu implementace inovací se zasazuje OECD (1997). Podle manuálu z Osla z roku 2005 (OECD 2005) je chápána inovace takto: „Inovace představuje zavedení nového nebo podstatně zlepšeného produktu (zboží nebo služby), procesu, nové marketingové metody nebo nové organizační metody do podnikatelských praktik, organizace pracoviště nebo externích vztahů“.

V praxi jsou velmi často inovace používány jako synonymum pro technologické inovace, nicméně moderní literatura, která se týká inovací, rozlišuje dvě hlavní kategorie inovací – produkční (výrobní) a procesní. Výrobní inovace se týkají změn ve výstupech podniku či organizace a mohou to být buď výrobky nebo služby. Procesní inovace mohou být technologické

nebo organizační (ve smyslu organizačních změn v podniku či organizaci) (RAMETSTEINER, WEISS, KUBECZKO 2005).

OECD manuál rozlišuje 4 typy inovací: inovace produktu, inovace procesu, inovace marketingu a inovace organizace.

- ◆ Inovace produktu představuje uvedení nového nebo výrazně vylepšeného statku nebo služby s ohledem na jeho charakteristiku nebo zamýšlené využití. Jedná se především o významné zlepšení na úrovni technických specifikací, součástí a materiálu, včetně používaného softwaru, uživatelské „příjemnosti“ a dalších funkčních charakteristik.
- ◆ Inovace procesu je zavedení nové nebo významně vylepšené produkční nebo distribuční metody, jedná se zejména o výrazné změny v technologii, vybavení a/nebo v softwaru
- ◆ Inovace marketingu představuje zavedení nových marketingových metod, zahrnující významné změny ve vzhledu produktu nebo balení, dále zahrnuje změnu distribučního místa, reklamy a ceny.
- ◆ Inovace organizace je zavedení nových organizačních metod v zavedených praktikách firmy, na pracovních pozicích nebo v externích vztazích. Inovace organizace je výsledkem strategického rozhodnutí managementu firmy.

Existují však různé druhy inovací. Kromě inovací technické povahy (založených především na výzkumu) jde také o netechnické inovace, jako např. inovace v oblasti organizace a řízení (nové formy organizace práce, řízení kvality, procesní řízení apod.), inovace trhů, inovace modelu podnikání či o prezentační inovace (komplexní pojem pro inovace v oblasti designu a marketingu) (MPO 2005). Zvláštní kategorií tedy představují inovace institucionální. Ty mohou zahrnovat nové nebo přizpůsobené organizace, nová nebo výrazně upravená pravidla implementována do právní-

ho systému, předpisy nebo procesy, týkající se vývoje a zavádění inovačních politik. Význam inovačních politik se v posledním období významně změnil. V současné době dominují hodnocení inovačních politik dvě metody. Jedná se o tradiční metodu Výzkum a technologie (S&T – Science and Technology), používanou zejména v zemích OECD, a metodu systematického hodnocení inovací na politické úrovni.

Tradiční metoda Výzkum a technologie je charakterizována následujícími prvky: základní porozumění inovačním procesům začínající laboratorním výzkumem, který je prostřednictvím nových znalostí aplikován v komerční sféře; inovace je viděna jako ukončení procesů vědy a vývoje; významnou roli hraje ministerstvo školství a ministerstvo obchodu; hlavní politické nástroje zahrnují: veřejné financování výzkumu na univerzitách a veřejných výzkumných institucích, podpory pro vědu a vývoj v průmyslovém sektoru, zabezpečení vlastnických práv.

Metoda systematického hodnocení inovací je charakterizována následujícími prvky:

- ♦ inovace jsou považovány za komplexní inovační systém za vzájemné spolupráce aktérů a institucí, disponující rozmanitými zdroji a fungující na základě víceúrovňového hodnocení;
- ♦ politické hodnocení systematiky prostředí, ve kterém jsou informace základem pro efektivní rozhodnutí o realizaci výzkumu, komercializaci, implementaci apod.;
- ♦ role politiky je primárně určena pro řešení problémů, které mohou nastat v systému inovací, např. při podpoře tvorby a vývoje institucí a organizací, podpoře vývoje informačních sítí;
- ♦ politické nástroje nejsou určeny jen jednotlivým organizacím, ale také pro samotné inovační systémy jako celek (např. firemní platformy vzdělávání);
- ♦ uspořádání, škály a aktéři inovační politiky jsou široké. Inovační politika není omezena ekonomickou doménou, ale je rozšířena na různé sektorové politiky (politika vědy a výzkumu, vzdělávání, zdraví apod.).

Podpora inovací může nabývat mnoha forem od přímého financování vědy a výzkumu až k podpoře šíření inovací ke zlepšení znalostní základny a spolupráci jednotlivých zúčastněných stran, např. přijetím rámcových podmínek vzájemné kooperace. Některá z těchto opatření jsou přímo zaměřena na podporu konkrétních inovačních aktivit, další jsou strukturálního charakteru.

Podporu inovací je možno rozdělit na:

- ♦ věda a výzkum: zahrnuje inovační podpory v užším smyslu, tzn. financování základního a aplikovaného výzkumu, vývoje nových produktů nebo procesů, pilotních projektů, demonstračních projektů a podporu pro komercializaci inovací. Podpora pro vědu a výzkum je obecně zaměřena na vytváření nových inovací v jednotlivých sektorech (v našem případě v lesním hospodářství), tzn. podporuje vývoj nových produktů, procesů, marketingových a organizačních metod, které nejsou zavedeny nebo známy.
- ♦ šíření inovací: zahrnuje podporu pro široké přijetí známých, již existujících statků, služeb a procesů podniku v daném sektoru, v dané zemi. Není zahrnuta např. podpora standardních manažerských procesů.
- ♦ posílení znalostní základny: kapacita inovací firmy je silně závislá na dostupnosti a kvalitě lidského kapitálu, tzn. individuálním know-how, dovednostech a motivaci podnikatelů a zaměstnavatelů, úrovni kvalifikace a kompetence zaměstnavatelů, dále na přístupu k informacím a znalostem, jejichž výměna ovlivňuje samotná podniková tendence k inovacím.

- ♦ propagace spolupráce: firmy nevytvářejí a nevyvíjejí inovace v izolaci. K rozdílným cestám vývoje inovací přispívá větší objem účastníků, příp. organizací. Jedná se především o ostatní podniky a kooperace, výzkumné organizace, zainteresované skupiny apod. Politika v lesnickém sektoru může podpořit řadu inovací prostřednictvím posílení činností mezi jednotlivými klíčovými aktéry např. propagací spolupráce mezi lesnickými společnostmi, spoluprací s veřejností, propagací univerzit, výzkumných institucí, ale také mezisektorovou kooperací a kooperací v lesnicko-dřevařských řetězcích;
- ♦ tvorba veřejné poptávky po inovacích: strana poptávky je velmi důležitou pro propagaci inovací. Politika nemůže podporovat jen výstupy inovačních snažení, ale také odvozenou poptávku po inovacích. To je často aplikováno v případě inovací v sektoru životního prostředí nebo trvale udržitelného rozvoje;
- ♦ zlepšení rámcových podmínek: základní rámcové podmínky včetně institucionálních, jako jsou práva, opatření, standardy, daně nebo přístup k financování mají zásadní vliv na firemní rozhodování o inovacích. Za změnu rámcových podmínek často nezodpovídají sektorové politiky. Ke zlepšení rámcových podmínek inovací mohou přispět zejména institucionální reformy nebo zlepšení přístupu k finančním zdrojům.

CÍL A METODIKA

Příspěvek lze rozdělit do dvou rovin. Prvním cílem příspěvku je zhodnotit začlenění inovací v lesním hospodářství na úrovni České republiky včetně inovačních politik souvisejících sektorů. K naplnění hlavního cíle je nezbytné nejprve vymezit jednotlivé oblasti strategických dokumentů, které souvisejí s lesním hospodářstvím a ty pak analyzovat podle doby schválení, doby platnosti a úrovně působení (JARSKÝ et al. 2007a). Následně je analýza provedena z pohledu výskytu inovací. Jedná se konkrétně o tyto oblasti (a strategické dokumenty): lesnická politika (Národní lesnický program), technologické platformy pro sektor lesního hospodářství (Evropská lesnická a dřevařská technologická platforma – vize do roku 2030, Program strategického výzkumu), politiky odvětví založené na lesnictví (Programové prohlášení Svazu průmyslu papíru a celulózy pro období 2006 – 2009, Politika Svazu průmyslu papíru a celulózy v péči o životní prostředí), Inovační politika státu (Národní inovační politika ČR pro období 2005 – 2010), politika rozvoje venkova (Program rozvoje venkova ČR), politika trvale udržitelného rozvoje pro sektor lesního hospodářství (Strategie udržitelného rozvoje ČR), politika využívání obnovitelných zdrojů ve vztahu k energetickému využití dříví (Státní energetická koncepce ČR, Zákon o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie), politika regionálního rozvoje (Strategie regionálního rozvoje ČR). Vybrané dokumenty pro jednotlivé body specifikace budou analyzovány podle manuálu OECD z Osla (OECD 2005).

V druhé rovině jsou analyzovány inovace v politikách souvisejících či ovlivňujících lesní hospodářství ve vybraných evropských státech (JARSKÝ et al. 2007b). Analýza byla provedena ve spolupráci s účastníky vědeckého projektu Evropské unie COST Action E 51 – „Integrating Innovation and Development Policies for the Forest Sector“. Analyzovány jsou dokumenty 13 partnerských zemí: Bulharsko, Finsko, Francie, Chorvatsko, Itálie, Kypr, Litva, Norsko, Rakousko, Rumunsko, Slovensko, Švédsko a Švýcarsko. Jedná se tedy o výběr zemí s rozdílnou historií ve vztahu k Evropě

ské unii. Analýza není provedena samostatně pro jednotlivé státy, ale jedná se o jejich porovnání prostřednictvím řešených politik.

Tabulka 1 zobrazuje přehled hodnocených politik. Prázdné pole znamená, že buď v dané politice není k dispozici vhodný dokument (Kypr, Rakousko, Švýcarsko) nebo existuje, ale není analyzován.

Jednotlivé politiky jsou porovnávány podle následujících bodů:

- ♦ doba platnosti
- ♦ regionální platnost – geografická úroveň (národní, regionální či lokální)
- ♦ integrace termínu inovace a souvisejících termínů, kde byly zkoumány 3 okruhy:
 - (A) jak často je v politice zmíněn termín inovace (nový výrobek...)
 - (B) jak často jsou zmíněny oblasti významné z pohledu lesního hospodářství
 - (C) jak často jsou zmíněny termíny související (např. konkurenceschopnost, nové podnikání...), kdy hodnocení je provedeno na škále: často > někdy > nikdy
- ♦ významnost inovací (D); zda inovace představují v dané politice významný cíl, kdy hodnocení je provedeno na škále: žádný význam > malý význam > jeden cíl z mnoha dalších > velký význam > zásadní význam
- ♦ stupeň specifikace (konkrétnosti ve vztahu k inovacím) (E); zda je problematika řešena pouze na obecné úrovni, či konkrétně, kdy hodnocení je provedeno na škále: velmi obecně > spíše obecně > spíše specificky > velmi specificky
- ♦ chápání inovací (F); zda jsou inovace chápány tradičním způsobem jako výsledky vědy a podpora technologií (S&T – Science and Technology) nebo zda jde o moderní inovační systém, kdy hodnocení je provedeno na škále: tradiční (věda a výzkum, S&T) > tradiční se systematickými prvky > systematická inovační politika s S&T prvky > systematická inovační politika

VÝSLEDKY

Výsledky prvního cíle zaměřeného na národní úroveň

Celkem bylo analyzováno 11 vybraných dokumentů, jejich přehled zobrazuje tabulka 2.

Obecně lze konstatovat, že národní dokumenty jsou na používání výrazu „inovace“ poměrně skoupé. Pokud by bylo hodnoceno pouze výskyt slova „inovace“, tak by výsledek zněl zcela jasně, a to pouze ojediněle. Oproti tomu, dokumenty na evropské úrovni jsou plné „inovací“ a „inovačních procesů“.

Následující graf 1 ukazuje celkový přehled zahrnutí inovací ve výše jmenovaných dokumentech.

Z grafu 1 je možné vyčíst, že inovace produktu se vyskytuje ve čtyřech, inovace procesu v pěti, inovace marketingu v jednom a inovace organizace v osmi dokumentech. Je nutné podotknout, že dokument samozřejmě může obsahovat všechny kategorie inovací, čímž maximální možný výskyt inovací dosahuje hodnoty 44.

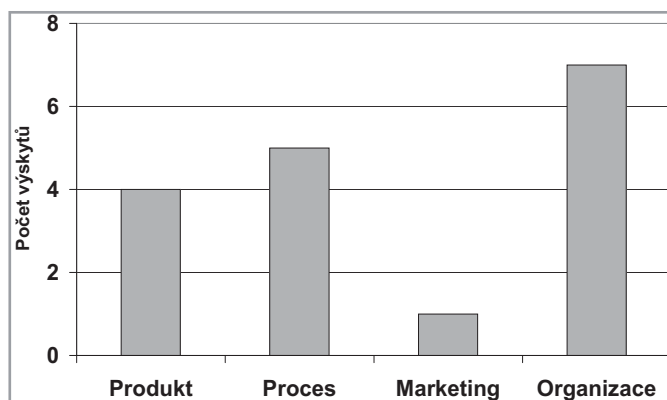
Graf 2 ukazuje výskyt podpor inovací v analyzovaných dokumentech podle klasifikace OECD uvedené výše. Vzhledem k tomu, že každá ze šesti uvedených forem podpor inovací mohla být uvedena několikrát (VaV věda a výzkum 4x, šíření inovací 4x, posílení znalostní základny 6x, propagace spolupráce 3x, tvorba veřejné poptávky po inovacích 3x a zlepšení rámcových podmínek

2x), je vidět, že podpora inovací v národních dokumentech není velká. Například nejčastěji uváděna forma podpory - šíření inovací - byla celkem zmíněna 12x z maximálního možného počtu 44 (4 formy šíření inovací v každém z 11 zkoumaných dokumentů), z toho 4x v Programu rozvoje venkova a 4x ve Strategii udržitelného rozvoje ČR.

Výsledky druhého cíle zaměřeného na evropskou úroveň

• Lesnická politika

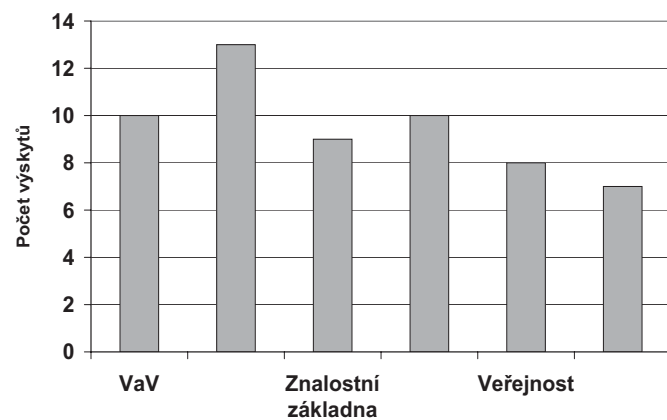
Lesnická politika, jako základní dokument byla, jako jediná, analyzována u všech partnerů, přičemž u sedmi z nich je základním dokumentem lesnické politiky Národní lesnický program. Všechny lesnické politiky jsou vypracovány na celonárodní úrovni. Tabulka 3 zobrazuje přehled lesnických politik ve vybraných zemích

Graf 1.

Celkový výskyt inovací podle klasifikace OECD v národních dokumentech

Total occurrence of innovation according to OECD classification in national documents

Graf 2.

Celkový výskyt podpor inovací podle klasifikace OECD v národních dokumentech

Total occurrence of the support of innovation according to OECD classification in national documents

společně s všeobecnými informacemi o politikách.

Z výše uvedené tabulky je patrné, že nejstarší, stále platná je politika norská a finská, naopak u nadpoloviční většiny se jedná o relativně „nové“ dokumenty. Po roce 2005 je jich 7.

Hodnoty A až F ze záhlaví tabulek odpovídají klasifikaci podle manuálu OECD z Osla uvedené v metodice. Z tabulky 4 je vidět, že v lesnické politice se problematika inovací ve velké většině zemí vyskytuje (A), ne však příliš často (B). Výjimkou jsou Francie, Švýcarsko a částečně Slovensko, kde je uvedené problematice věnován prostor větší – zde se vždy jedná o poměrně nové národní lesnické programy a inovacím je přisuzován velký význam. Naopak v dokumentech Kyperském a překvapivě také Švédském se o inovacích nehovoří téměř vůbec (oba dokumenty jsou starší pěti let).

• **Politiky související se sektorem lesního hospodářství**

Do skupiny souvisejících politik byla partnery (9 zemí) vybrána poměrně široká škála politik – řešící dřevozpracující průmysl, technologické platformy a klastry atd. Tabulka 5 zobrazuje přehled předmětných politik ve vybraných zemích.

Politiky jsou vypracovány pro celostátní úroveň s výjimkou Itálie, kde byl analyzován dokument pro region Trento (pro Itálii je typická decentralizace i na úrovni politik - tab. 5).

Z tabulky 6 je vidět, že problematika inovací je řešena ve všech případech a je jim ve většině případů věnována velká pozornost. Jinak tomu ale je v případě konkrétního vztahu inovace-lesní hospodářství, kdy tato problematika je v dokumentech řešena jen zřídka nebo vůbec (Francie – problematika dřevozpracujícího průmyslu a vztah k udržitelnosti – nejstarší z uvedených dokumentů, Norsko – jde o překvapivé zjištění, přestože politika je zaměřena na lesní zdroje, Slovensko – zvolen obecný dokument o inovační politice). Přesto však je zavádění a podpora inovací ve sledovaných dokumentech poměrně častým a významným cílem. Malý význam je inovacím přisuzován v politikách Chorvatska a Norska, kde (viz tab. 6) je také frekvence termínu inovace malá. Jako nevýznamné nejsou hodnoceny inovace v žádném z dokumentů. Z pohledu konkrétnosti jednotlivých politik ve vztahu k inovacím je vidět, že politiky jsou už poměrně specificky zaměřeny, pouze v norské se o inovacích pojednává velmi obecně. Z pohledu rozdělení politik podle chápání inovací jsou výsledky odpovídající rozdílnému zaměření jednotlivých politik.

• **Inovační politika**

Tabulka 7 zobrazuje přehled inovačních politik ve vybraných zemích. Inovační politika byla analyzována ve všech státech s výjimkou Rumunska. Jednotlivé politiky nesou termín inovace často přímo v názvu, některé se odkazují na Lisabonskou strategii. Všechny dokumenty jsou koncipovány pro celostátní úroveň.

Jak ukazuje výše uvedená tabulka, jedná se o oblast s vůbec nejaktuálnějšími dokumenty, nejstarší je politika bulharská z roku 2004. Protože se jedná o inovační politiku, dá se předpokládat, že inovace budou jejím stěžejním tématem. Skutečnost je zobrazena v tabulce 8.

Tabulka 8 ukazuje, že předpoklad uvedený výše je správný, termín inovace a podobné termíny jsou používány v politikách velmi často. Jiná je skutečnost týkající se vztahu inovací a lesního hospodářství – ve většině politik se daná problematika neřeší vůbec, výjimkou je pouze Francie. Poměrně překvapivě ovšem je, že ve stejném počtu dokumentů je o zavádění inovací pojednáváno

obecně i specificky, a dále že, přestože se jedná o velmi aktuální dokumenty, nepřevažuje systematické pojetí inovačního procesu. Tradiční pojetí je pochopitelné u politik, které už v názvu nesou tento příznak (Finsko, Švýcarsko).

• **Politika rozvoje venkova**

Tabulka 9 zobrazuje přehled politik rozvoje venkova ve vybraných zemích.

Politika rozvoje venkova nebyla analyzována (stejně jako politika inovační) pouze u Rumunska; zaměření dokumentů je (s výjimkou Itálie) na národní úrovni. U této politiky se výrazně projevuje vliv evropských fondů a délka programovacího období, neboť u sedmi partnerských zemí (u osmého Rakouska byl analyzován dokument z minulého programového období, v současné době už je ale k dispozici dokument pro roky 2007 - 2013) souhlasí evropské programovací období s platností dokumentu. Jinak mají rozdílnou dobu platnosti pouze státy mimo EU a Finsko (to však jako jedna z mála zemí použilo k analýze skutečně politický dokument, ne programový operační program, který je v ostatních zemích za politiku vydáván).

Integrace inovací do PRV je uvedeno v tabulce 10.

Z tabulky je zřejmé, že inovace (jako termín) jsou řešeny ve všech dokumentech, z toho ve většině poměrně často, poměrně běžně jsou zmiňovány i příbuzné problémy (konkurenceschopnost ...). Inovace v lesním hospodářství jsou zmiňovány méně často, téměř u poloviny dokumentů vůbec. Přes výše uvedené je obecně zavádění a podpora inovací považován za významný cíl, pojednává se o nich však pouze poměrně na obecné úrovni. Tabulka 10. opět dokládá přirozenou konzervativnost venkovského sektoru, neboť inovace jsou převážně chápány tradičním způsobem.

• **Politika regionálního rozvoje**

Vyhodnotit tuto politiku je velmi složité, neboť jak už z názvu vyplývá, jedná se o rozvoj jednotlivých regionů v rámci státu nebo i v rámci EU. Z tohoto pohledu jsou jednotlivé politiky velmi různorodé, u některých partnerů byla zvolena obecnější politika celostátní, u jiných praktická politika rozvoje konkrétního regionu. Analýza neproběhla u Rumunska a Itálie. Tabulka 11 zobrazuje přehled politik regionálního rozvoje ve vybraných zemích.

V praxi bývá problematika rozvoje venkova a regionálního rozvoje řešena často společně, v Norsku existuje dokonce jeden společný politický dokument (proto jsou údaje pro Norsko u obou politik stejné). K analýze této politiky však nebylo u jednotlivých partnerských států přistoupeno stejně jako v případě rozvoje venkova, jedinou výjimkou je Slovensko, kde jako politický dokument byl zvolen regionální operační program. Z tabulky 12 je možno vyjistit, jak jsou integrovány inovace v regionálních politikách.

Základní prvky teorie inovací jsou v politikách zmiňovány ve většině často nebo alespoň někdy (s výjimkou Chorvatska – zde se jedná o poměrně starý dokument, kdy v rámci SAPARDu nebyl na inovace kladen důraz; a také Norska). Inovace v souvislosti s lesním hospodářstvím jsou u regionálního rozvoje zmiňovány jen někdy. I přesto, že je inovacím přikládán poměrně velký význam, tak se o nich v řešených dokumentech, podobně jako u politiky rozvoje venkova, pojednává spíše jen na obecné úrovni.

• **Politika udržitelného rozvoje**

Analýza politik nebyla provedena u třech partnerských zemí: u Itálie, Francie a pro Kypr (kde vhodný dokument neexistuje). Komplexní přehled politik udržitelného rozvoje ve vybraných zemích zobrazuje tabulka 13.

Ve většině případů se jedná o „zastřešující“ politické dokumenty, pouze pro Bulharsko byl vybrán realizační operační program. Tomu odpovídá také to, že ve většině případů není platnost omezena nějakým rokem, ale jde o dlouhodobé koncepce. Naprostá shoda v jednotlivých zemích panuje v hodnocení integrace inovací, kdy ve všech politikách se o inovacích hovoří, avšak ne příliš často. Podobné je to také pro hodnocení inovací v lesním hospodářství, kdy navíc ve třech zemích není problematika zmíněna vůbec, viz tabulku 14 (Finsko, Norsko, Rakousko).

Z tabulky 14 je vidět, že problematika inovací je ve většině případů jen jedním z mnoha cílů, jak dosáhnout trvalosti, což opět zcela odpovídá „zastřešujícímu“ charakteru této politiky. Mírným překvapením je zjištění, že nahlížení na inovace a inovační proces není v této politice vyhraněno.

• **Politika obnovitelných zdrojů energie**

Do analýzy byla zařazena pestrá škála dokumentů vztahujících se k energetickým politikám a koncepcím daného státu. Přehled Politik obnovitelných zdrojů energie ve vybraných zemích zobrazuje tabulka 15.

Analyzovány nebyly pouze politiky Itálie a Rumunska. Z přehledu je zřejmé, že platnost politik je v některých případech dlouhodobá (20 - 30 let), což je u energetických koncepcí logické. Integrace inovací do politiky obnovitelných zdrojů je popsána v tabulce 16.

Z tabulky 16 je zřejmé, že inovace jsou řešeny ve všech dokumentech, ne však příliš často. Výjimku tvoří Kypr, kde se o inovacích nehovoří vůbec, což ale bude opět dáno specifickými podmínkami tohoto ostrova. Podobně je tomu i u inovací souvisejících s lesním hospodářstvím, kdy navíc tyto inovace nejsou zmíněny dokonce ve čtyřech politikách (Francie, Kypr, Rakousko, Švédsko), což je překvapující zjištění vzhledem k možnostem využití dřeva jako zdroje obnovitelné energie. Výše uvedenému také odpovídá zjištění vyplývající z tabulky 16, kde podle většiny politik nepředstavuje zavádění inovací významný cíl, výjimkou je pouze Švýcarsko, což ale odpovídá charakteristice tohoto státu (jako „zeleň“, ekologického Švýcarska). Zcela jednoznačně jsou v politikách charakterizovány inovace pouze (velmi) obecně, což ale může vycházet z dlouhodobějších koncepcí.

ZÁVĚR

Za nejvýznamnější dokument související s inovacemi se bezesporu pokládá Inovační politika, která je plná proinovačních termínů či termínů souvisejících s inovacemi. Nicméně inovace související s oblastí lesního hospodářství se zde nevyskytují ve většině případů vůbec (celkem v 7 případech), ve 4 případech se vyskytují jen občas, v 1 případě často a v 1 případě tento dokument nebyl dostupný.

Celkově lze konstatovat, že, co se týče výskytu inovací z pohledu lesního hospodářství, ve všech analyzovaných dokumentech se inovace vyskytují jen občas nebo úplně chybí. Kdybychom se podívali na dokumenty související s lesnickou politikou či do dokumentů souvisejících politik, i zde se ve většině případů inovace související s oblastí lesního hospodářství vyskytují jen někdy

nebo úplně chybí.

Nejmenší podpora inovací související s oblastí lesního hospodářství je v dokumentech z oblasti politiky obnovitelných zdrojů energie, udržitelného rozvoje a regionální politiky. Všeobecně lze říci, že inovace zauímají z horizontálního pohledu důležitou roli ve všech analyzovaných oblastech politik a strategických dokumentech ať už na úrovni České republiky, tak na evropské úrovni. Nicméně stále je zde velký potenciál, který je možný z pohledu inovací využít.

Je možné konstatovat, že na úrovni analyzovaných zemí se v jednotlivých oblastech vyskytují politiky více či méně podporující implementaci inovací v lesním hospodářství. Nicméně dokumenty reprezentující zkoumané politiky v jednotlivých státech se často rozcházejí a proto je velmi těžké porovnávat jednotlivé dokumenty mezi sebou. Další otázkou je samotná realizace politik a strategických dokumentů. Politiky vytvářejí základ pro zrod a stimulaci inovací, ale bez realizace se inovace nestane inovací, ale pouhou myšlenkou.

Na úrovni České republiky byl v roce 2008 schválen nový Národní lesnický program s účinností do roku 2013, který má bezesporu v porovnání s předchozím dokumentem proinovační charakter, ale i tak je nezbytné inovace v lesním hospodářství stále dále podporovat a realizovat a tak podpořit prosperitu sektoru lesního hospodářství.

Poznámka:

Zpracováno s přispěním projektu NAZV č. QI92A197 „Ekonomická a sociálně-ekonomická efektivnost a perspektivy existence a pěstování lesa nízkého v měnicích se přírodních a společenských podmínkách ČR“.

LITERATURA

- EDQUIST C. 1997. *Systems of Innovation: Technologies, Institutions and Organisations*. London, Pinter/Cassell Academic.
- JARSKÝ V., PULKRAB K., SLOUP R., ŠIŠÁK L. 2007. *Integrace inovací a rozvojových politik v lesním hospodářství. Hodnocení zahrnutí inovací v lesním hospodářství na národní úrovni ČR*. Praha, ČZU.
- JARSKÝ V., PULKRAB K., SLOUP R., ŠIŠÁK L. 2007. *Integrace inovací a rozvojových politik v lesním hospodářství. Srovnání zahrnutí inovací a rozvojových politik v sektoru lesního hospodářství ve vybraných zemích EU a návrh k podpoře inovací v lesním hospodářství*. Praha, ČZU.
- Ministerstvo průmyslu a obchodu (MPO) 2005. *Národní inovační politika České republiky na léta 2005 - 2010*. Praha, MPO.
- OECD. 1997. *National Innovation Systems*. Paris, OECD.
- OECD. 2005. *Oslo Manual: Guidelines for Collecting and Interpreting Innovation Data*. 3rd edition. Paris.
- RAMETSTEINER E., WEISS G., KUBECZKO K. 2005. *Innovation and Entrepreneurship in Forestry in Central Europe*. Leiden, INNOFORCE.
- SCHUMPETER J. A. 1934. *The Theory of Economic Development*, Cambridge, MA: Harvard University Press.
- ŠVEJDA P. 2007. *Inovační podnikání*. Praha, Asociace inovačních podnikatelů ČR.

Tab. 1.

Přehled hodnocených politik
Overview of the evaluated policies

Země/ Country	Lesnická pol./ Forest policy	Pol. sektoru souvisejících s LH/ Forest-based sector policy	Inovační pol./ Innovation policy	Pol. rozvoje venkova/ Rural develop- ment policy	Pol. regionální- ho rozvoje/ Regional development policy	Pol. udržitelné- ho rozvoje/ Sustainable development policy	Pol. obnovi- tených zdrojů energie/ Renewable energy policy
Bulharsko/ Bulgaria	+	+	+	+	+	+	+
Finsko/ Finland	+	+	+	+	+	+	+
Francie/ France	+	+	+	+	+		+
Chorvatsko/ Croatia	+	+	+	+	+	+	+
Itálie/ Italy	+	+	+	+			
Kypr/ Cyprus	+		+	+	+		+
Litva/ Lithuania	+	+	+	+	+	+	+
Norsko/ Norway	+	+	+	+	+	+	+
Rakousko/ Austria	+		+	+	+	+	+
Rumunsko/ Romania	+					+	
Slovensko/ Slovakia	+	+	+	+	+	+	+
Švédsko/ Sweden	+	+	+	+	+	+	+
Švýcarsko/ Switzerland	+		+	+	+	+	+

Tab. 2.

Přehled analyzovaných dokumentů
Overview of the analyzed documents

Název dokumentu/ Name of the document	Schváleno/ Approved	Platnost/ Validity	Geografická úroveň/ Geograph. level	Poznámka/ Comment
Národní lesnický program	2009	2009 - 2013	národní	
Evropská lesnická a dřevařská technologická platforma – vize do roku 2030	2005	- 2030	evropská	
Program strategického výzkumu	2005	2005 - 2030	evropská	Rámcově spadá pod Evropskou lesnickou a dřevařskou tech. platformu
Programové prohlášení Svazu průmyslu papíru a celulózy pro období 2006 – 2009	2006	2006 - 2009	národní	Jedná se o prohlášení, které vychází z dlouhodobých záměrů vytvořit podmínky pro zkvalitnění podnikového prostředí, zvýšení dynamiky ekonomického růstu a využití potenciálu českého papír. průmyslu
Politika Svazu průmyslu papíru a celulózy v péči o životní prostředí	2000	2000 -	národní	.
Národní inovační politika ČR pro období 2005 – 2010	2005	2005 - 2010	národní	
Program rozvoje venkova ČR	2007	2007 - 2013	národní	
Strategie udržitelného rozvoje ČR			národní	
Státní energetická koncepce ČR	2004	2004 - 2030	národní	
Zákon o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie	2004	2004 -	národní	
Strategie regionálního rozvoje ČR	2006	2007 - 2013	národní	

Tab. 3.
Přehled lesnických politik ve vybraných zemích
Overview of the forestry policies in the selected countries

Země/ Country	Název politiky/ Name of the document	Schváleno/ Approved	Platnost/ Validity	Geografická úroveň/ Geograph. level	Poznámka/ Comment
Bulharsko/Bulgaria	National Strategy for the Sustainable Development of Forest Sector in Bulgaria	2006	2006 - 2015	national	
Finsko/Finland	Finland's National Forest Programme 2010	1999	2000 - 2010	national	
Francie/France	National Forest Programme	2006	2006 -	national	
Chorvatsko/Croatia	National Forest Policy and Strategy	2003	2003 -	national	
Itálie/Italy	Guidelines for forest sector planning	2005	2005 -	national	
Kypr/Cyprus	National Forest Programme of Cyprus	2000	2000 - 2009	national	
Litva/Lithuania	Lithuanian Forest Policy and its Implementation Strategy	2002	2003 -	national	
Norsko/Norway	Value-Added and Biodiversity New possibilities in the forest sector	1998	1999 -	national	
Rakousko/Austria	Austrian Forest Programme	2005	2006 -	national	
Rumunsko/Romania	National Forest Programme	2005	2005 -	national	existuje i samostatná politika: Policy and strategy of forest sector development in Romania (2001 - 2010)
Slovensko/Slovakia	National Forest Programme of the Slovak Republic	2007	2007 - 2020	national	
Švédsko/Sweden	Evaluation of the Forest Policy	2003	2003 -	national	
Švýcarsko/Switzerland	Swiss National Forest Programme	2005	2004 - 2015	national	

Tab. 4.
Lesnická politika – klasifikace OECD
Forestry policy – OECD classification

Země/Country	A	B	C	D	E	F
Bulharsko/Bulgaria	někdy	někdy	někdy	jeden cíl z mnoha	spíše obecné	tradiční se systematickými prvky
Finsko/Finland	někdy	někdy	n/a	jeden cíl z mnoha	spíše obecné	tradiční - věda a výzkum
Francie/France	často	nikdy	často	velký význam	spíše obecné	tradiční se systematickými prvky
Chorvatsko/Croatia	někdy	někdy	někdy	malý význam	spíše specifické	systematická inovační politika s S&T prvky
Itálie/Italy	někdy	někdy	někdy	jeden cíl z mnoha	velmi obecné	tradiční - věda a výzkum
Kypr/Cyprus	nikdy	nikdy	někdy	žádný význam	n/a	n/a
Litva/Lithuania	někdy	někdy	někdy	jeden cíl z mnoha	n/a	n/a
Norsko/Norway	někdy	někdy	někdy	jeden cíl z mnoha	spíše obecné	tradiční se systematickými prvky
Rakousko/Austria	někdy	někdy	někdy	malý význam	spíše obecné	tradiční se systematickými prvky
Rumunsko/Romania	někdy	někdy	někdy	malý význam	velmi obecné	tradiční - věda a výzkum
Slovensko/Slovakia	někdy	nikdy	často	velký význam	spíše obecné	tradiční se systematickými prvky
Švédsko/Sweden	nikdy	někdy	někdy	žádný význam	velmi obecné	tradiční - věda a výzkum
Švýcarsko/Switzerland	často	často	někdy	velký význam	velmi specifické	systematická inovační politika

Tab. 5.

Přehled politik souvisejících s LH ve vybraných zemích
Overview of the forest-based policies in the selected countries

Země/ Country	Název politiky/ Name of the document	Schváleno/ Approved	Platnost/ Validity	Geografická úroveň/ Geograph. level	Poznámka/ Comment
Bulharsko/Bulgaria	Strategy for the development of Bulgarian wood processing and furniture industry	2006	2006 - 2013	national	
Finsko/Finland	Research Strategy of the Finnish Forest Sector Cluster	2006	2006 -	national	další související dokumenty: Woodworking & Wood construction development 2004 - 2010; Finnish woodworking industries 2020
Francie/France	French wood sector - Competitiveness as a stake of the sustainable development	2003	2003 -	national	
Chorvatsko/Croatia	Operational program for the development of the wood processing industry	2004	2006 - 2010	national	
Itálie/Italy	Guidelines for forest and highland's resources improving	2004	2004 -	local	pro region Trento
Litva/Lithuania	The vision for Lithuania's forest-based sector national technology platform	2007	2007 -	national	
Norsko/Norway	Forest Resources in Norway 2006 Possible strategies to increase cuttings	2006	2006 -	national	
Slovensko/Slovakia	Innovation strategy for the Slovak Republic	2005	2006 - 2013	national	
Švédsko/Sweden	Forest and Wood Products Industries - Part of Innovative Sweden	2005	2005 -	national	

Tab. 6.

Politika související s LH – klasifikace OECD
Forest-based policy – OECD classification

Země/Country	A	B	C	D	E	F
Bulharsko/Bulgaria	často	někdy	někdy	jeden cíl z mnoha	spíše obecné	tradiční se systematickými prvky (S&T)
Finsko/Finland	často	někdy	často	stěžejní význam	spíše specifické	systematická inovační politika s S&T prvky
Francie/France	často	nikdy	často	stěžejní význam	spíše specifické	tradiční se systematickými prvky
Chorvatsko/Croatia	někdy	někdy	někdy	malý význam	spíše specifické	systematická inovační politika s S&T prvky
Itálie/Italy	často	často	často	velký význam	spíše obecné	systematická inovační politika s S&T prvky
Litva/Lithuania	někdy	někdy	někdy	jeden cíl z mnoha	n/a	tradiční se systematickými prvky
Norsko/Norway	někdy	nikdy	někdy	malý význam	velmi obecné	tradiční - věda a výzkum
Slovensko/Slovakia	často	nikdy	často	stěžejní význam	spíše specifické	systematická inovační politika
Švédsko/Sweden	často	někdy	často	velký význam	spíše specifické	systematická inovační politika s S&T prvky

Tab. 7.

Přehled inovačních politik ve vybraných zemích
Overview of the innovation policies in the selected countries

Země/ Country	Název politiky/ Name of the document	Schváleno/ Approved	Platnost/ Validity	Geografická úroveň/ Geograph. level	Poznámka/ Comment
Bulharsko/ Bulgaria	Innovation Strategy of Republic Bulgaria and Measures for its Implementation	2004	2004 -	national	
Finsko/ Finland	Science, Technology and Innovation	2006	2007 - 2011	national	souvisí také Entrepreneurship Policy
Francie/ France	Innovation and technology research	2006	2006 - 2007	national	existuje řada regionálních inovačních politik, politik pro klastry
Chorvatsko/ Croatia	Science & Technology Policy of the Republic of Croatia	2006	2006 - 2010	national	
Itálie/ Italy	Plan for Innovation, Growth and Employment. Italian Plan for the implementation of the Lisbon European Strategy	2005	2005 - 2008	national	
Kypr/ Cyprus	National Reform Programme of the Republic of Cyprus	2005	2004 - 2013	national	
Litva/ Lithuania	The National Lisbon Strategy implementation programme of Lithuania	2005	2005 - 2008	national	
Norsko/ Norway	The EU Lisbon Strategy - A Norwegian Perspective	2007	2007 -	national	
Rakousko/ Austria	Austrian Reform Programme for Growth and Employment	2005	2005 - 2008	national	
Rumunsko/ Romania	n/a				
Slovensko/ Slovakia	National reform programme of the Slovak Republic	2005	2006 - 2008	national	
Švédsko/ Sweden	The Swedish Reform Programme for Growth and Jobs	2006	2006 - 2008	national	
Švýcarsko/ Switzerland	Message on the Promotion of Education, Research and Innovation for the period 2008 - 2011	2007	2008 - 2011	national	existuje také platný dokument: Education, Research and Innovation 2008 - 2011. Sustainable securing and improving quality. Increasing competitiveness and growth

Tab. 8.

Inovační politika – klasifikace OECD
Innovation policy – OECD classification

Země/Country	A	B	C	D	E	F
Bulharsko/Bulgaria	často	někdy	často	stěžejní cíl	velmi obecné	tradiční - věda a výzkum
Finsko/Finland	často	někdy	n/a	stěžejní cíl	spíše specifické	tradiční - věda a výzkum
Francie/France	často	často	často	stěžejní cíl	spíše specifické	systematická inovační politika s S&T prvky
Chorvatsko/Croatia	často	nikdy	často	velký význam	spíše specifické	systematická inovační politika s S&T prvky
Itálie/Italy	často	nikdy	často	stěžejní cíl	spíše obecné	systematická inovační politika
Kypr/Cyprus	někdy	nikdy	někdy	jeden cíl z mnoha	spíše obecné	n/a
Litva/Lithuania	často	někdy	často	velký význam	spíše specifické	tradiční se systematickými prvky
Norsko/Norway	často	nikdy	často	velký význam	spíše obecné	systematická inovační politika
Rakousko/Austria	často	nikdy	často	velký význam	spíše specifické	tradiční se systematickými prvky
Slovensko/Slovakia	často	nikdy	často	velký význam	spíše obecné	systematická inovační politika s S&T prvky
Švédsko/Sweden	někdy	někdy	někdy	velký význam	spíše obecné	tradiční se systematickými prvky
Švýcarsko/Switzerland	často	nikdy	často	stěžejní cíl	velmi specifické	tradiční se systematickými prvky

Tab. 9.

Přehled Politik rozvoje venkova ve vybraných zemích
Overview of Rural Development Policies in the selected countries

Země/ Country	Název politiky/ Name of the document	Schváleno/ Approved	Platnost/ Validity	Geografická úroveň/ Geograph. level	Poznámka/ Comment
Bulharsko/ Bulgaria	National Strategic Plan for Rural Development	2006	2007 - 2013	national	
Finsko/ Finland	National Rural Policy Programme	2004	2005 - 2008	national	kromě toho také existuje Rural Development Programme for Mainland Finland 2007 - 2013
Francie/ France	National Rural Development Plan	2006	2007 - 2013	national	
Chorvatsko/ Croatia	SAPARD programme - Agriculture and rural Development plan	2005	2005 - 2006	national	
Itálie/Italy	Rural Development Plan	2007	2007 - 2013	regional	např. pro region Veneto
Kypr/Cyprus	Rural Development Plan	2006	2007 - 2013	national	
Litva/ Lithuania	The National Strategy of Rural Development	2007	2007 - 2013	national	
Norsko/ Norway	The Rural and Regional Policy of the Norwegian Government	2005	2006 - 2010	national	společná politika pro rural and regional development
Rakousko/ Austria	Austrian Program for Rural Development	2000	2000 - 2006	national	specificky: Sonderrichtlinie für die Umsetzung der „Sonstigen Maßnahmen“ des Österreichischen Programms für die Entwicklung des ländlichen Raums 21.200/50-II/00, Kapitel 6 Forstwirtschaft
Slovensko/ Slovakia	Rural development programme of the Slovak Republic	2007	2007 - 2013	national	
Švédsko/ Sweden	Revised proposal to Rural development program for Sweden	2006	2007 - 2013	national	
Švýcarsko/ Switzerland	Message of the Federal Council on Agricultural Policy	2006	2006 - 2011	national	

Tab. 10.

Politika rozvoje venkova – klasifikace OECD
Rural development policy – OECD classification

Země/Country	A	B	C	D	E	F
Bulharsko/Bulgaria	často	někdy	někdy	jeden cíl z mnoha	spíše obecné	tradiční se systematickými prvky
Finsko/Finland	často	někdy	často	velký význam	spíše obecné	tradiční se systematickými prvky
Francie/France	často	často	často	velký význam	spíše specifické	tradiční se systematickými prvky
Chorvatsko/Croatia	někdy	nikdy	někdy	jeden cíl z mnoha	spíše obecné	tradiční se systematickými prvky
Itálie/Italy	často	někdy	často	velký význam	spíše obecné	tradiční - věda a výzkum
Kypr/Cyprus	někdy	nikdy	někdy	malý význam	velmi obecné	n/a
Litva/Lithuania	často	často	často	velký význam	spíše obecné	tradiční se systematickými prvky
Norsko/Norway	často	někdy	nikdy	stěžejní cíl	spíše obecné	systematická inovační politika s S&T prvky
Rakousko/Austria	někdy	někdy	někdy	malý význam	spíše specifické	tradiční se systematickými prvky
Slovensko/Slovakia	často	nikdy	často	velký význam	spíše obecné	tradiční se systematickými prvky
Švédsko/Sweden	někdy	nikdy	někdy	n/a	velmi obecné	n/a
Švýcarsko/Switzerland	někdy	nikdy	někdy	velký význam	spíše obecné	systematická inovační politika s S&T prvky

Tab. 11.

Přehled Politik regionálního rozvoje ve vybraných zemích
Overview of Regional Development Policies in the selected countries

Země/ Country	Název politiky/ Name of the document	Schváleno/ Approved	Platnost/ Validity	Geografická úroveň/ Geograph. level	Poznámka/ Comment
Bulharsko/ Bulgaria	National Regional Development Strategy for the Republic of Bulgaria	2005	2005 - 2015		
Finsko/ Finland	Regional Strategic Programme	2003	2003 - 2007	regional	34 regionálních programů
Francie/ France	Inter-professional contract for forest and wood sector in Burgundy	2005	2006 -	regional	jedná se o příklad jedné z více regionálních politik
Chorvatsko/ Croatia	Strategy of Capacity Building for Regional Development	2002	2002 -	national	
Kypr/ Cyprus	Strategic Development Plan	2003	2004 - 2006	national	
Litva/ Lithuania	The Regional Policy Strategy of Lithuania	2002	2003 - 2013	national	
Norsko/ Norway	The Rural and Regional Policy of the Norwegian Government	2005	2006 - 2010	national	společná politika pro rural and regional development
Rakousko/ Austria	National Strategic Reference Framework	2006	2007 - 2013	national	
Slovensko/ Slovakia	Regional Operational Programme	2006	2007 - 2013	national	
Švédsko/ Sweden	Swedish National Regional Development Policy	2006	2007 - 2013	national	pro regionální úrovně jsou dokumenty na období 2004 - 2007
Švýcarsko/ Switzerland	Message by the Federal Council on the New Regional Policy	2005	2006 -	national	

Tab. 12.

Politika regionálního rozvoje – klasifikace OECD
Regional development policy – OECD classification

Země/Country	A	B	C	D	E	F
Bulharsko/Bulgaria	často	někdy	často	velký význam	spíše obecné	tradiční - věda a výzkum
Finsko/Finland	někdy	někdy	někdy	jeden cíl z mnoha	spíše obecné	n/a
Francie/France	často	někdy	často	velký význam	spíše obecné	tradiční se systematickými prvky
Chorvatsko/Croatia	nikdy	někdy	někdy	žádný význam	spíše specifické	systematická inovační politika
Kypr/Cyprus	někdy	nikdy	někdy	jeden cíl z mnoha	spíše obecné	tradiční se systematickými prvky
Litva/Lithuania	někdy	někdy	často	jeden cíl z mnoha	velmi obecné	tradiční se systematickými prvky
Norsko/Norway	často	někdy	nikdy	stěžejní cíl	spíše obecné	systematická inovační politika s S&T prvky
Rakousko/Austria	často	někdy	často	stěžejní cíl	spíše specifické	systematická inovační politika
Slovensko/Slovakia	někdy	nikdy	někdy	malý význam	velmi obecné	n/a
Švédsko/Sweden	často	nikdy	často	velký význam	spíše obecné	systematická inovační politika
Švýcarsko/Switzerland	často	nikdy	často	stěžejní cíl	spíše specifické	systematická inovační politika s S&T prvky

Tab. 13.

Přehled Politik udržitelného rozvoje ve vybraných zemích
Overview of Sustainable Development Policies in the selected countries

Země/Country	Název politiky/ Name of the document	Schváleno/ Approved	Platnost/ Validity	Geografická úroveň/ Geograph. level
Bulharsko/Bulgaria	Operational Programme „Environment“	2007	2007 - 2013	national
Finsko/Finland	The National Strategy for Sustainable Development	2006	2006 -	national
Chorvatsko/Croatia	Strategy and National Environmental Action Plan	2002	2002 - 2012	national
Litva/Lithuania	National Strategy for Sustainable Development	2003	2003 -	national
Norsko/Norway	National Agenda 21.National Action Plan for Sustainable Development	2004	2004 -	national
Rakousko/Austria	Austrian Strategy for Sustainable Development	2002	2002 -	national
Rumunsko/Romania	National Development Plan	2007	2007 - 2013	national
Slovensko/Slovakia	National Strategy for Sustainable Development for the Slovak Republic	2001	2002 -	national
Švédsko/Sweden	Strategic Challenges - A further elaboration of the Swedish Strategy for Sustainable Development	2006	2006 -	national
Švýcarsko/Switzerland	Sustainable Development Strategy	2002	2002 - 2007	national

Tab. 14.

Politika udržitelného rozvoje – klasifikace OECD
Sustainable development policy – OECD classification

Země/Country	A	B	C	D	E	F
Bulharsko/Bulgaria	někdy	někdy	někdy	jeden cíl z mnoha	spíše obecné	tradiční se systematickými prvky
Finsko/Finland	někdy	nikdy	někdy	velký význam	spíše obecné	systematická inovační politika s S&T prvky
Chorvatsko/Croatia	někdy	někdy	někdy	malý význam	velmi obecné	systematická inovační politika
Litva/Lithuania	někdy	někdy	často	malý význam	velmi obecné	tradiční se systematickými prvky
Norsko/Norway	někdy	nikdy	někdy	jeden cíl z mnoha	velmi obecné	systematická inovační politika
Rakousko/Austria	někdy	nikdy	někdy	jeden cíl z mnoha	spíše obecné	systematická inovační politika s S&T prvky
Rumunsko/Romania	někdy	někdy	někdy	stěžejní cíl	velmi specifické	tradiční se systematickými prvky
Slovensko/Slovakia	někdy	někdy	často	jeden cíl z mnoha	velmi obecné	tradiční - věda a výzkum
Švédsko/Sweden	někdy	někdy	někdy	velký význam	spíše obecné	tradiční se systematickými prvky
Švýcarsko/Switzerland	někdy	někdy	někdy	jeden cíl z mnoha	spíše obecné	systematická inovační politika s S&T prvky

Tab. 15.

Přehled Politik obnovitelných zdrojů energie ve vybraných zemích
Overview of the Renewable Energy Policies in the selected countries

Země/ Country	Název politiky/ Name of the document	Schváleno/ Approved	Platnost/ Validity	Geografická úroveň/ Geograph. level	Poznámka/ Comment
Bulharsko/ Bulgaria	National Long-term Program for Encouragement of the Renewable Energy Sources	2005	2005 - 2015	national	existuje i obecnější energetická politika: National Long-term Program for Energy Effectiveness
Finsko/ Finland	Outline of the Energy and Climate Policy for the near Future - National Strategy to Implement the Kyoto Protocol	2005	2005 -	national	Existují i další politiky vztahující se k obnovitelným zdrojům, např. National Climate Strategy, Programme for enhancing renewable energy (2002 - 2006) ...
Francie/ France	Wood-energy National Programme	1999	2000 - 2006	national	
Chorvatsko/ Croatia	Energy Sector Development Strategy of the Republic of Croatia	2002	2002 - 2012	national	
Kypr/ Cyprus	Renewable energy policy of Cyprus	2002	2002 - 2010	national	
Litva/ Lithuania	The National Energy Strategy	2007	2007 - 2025	national	
Norsko/ Norway	National Budget 2007	2007	2007	national	
Rakousko/ Austria	Nationaler Biomasseaktionsplan für Österreich	2006	2006 - 2010	national	
Slovensko/ Slovakia	Energy Policy of the Slovak Republic	2006	2006 - 2030	national	
Švédsko/ Sweden	National Climate Policy in global cooperation	2006	2006 - 2012	national	
Švýcarsko/ Switzerland	Energy Perspectives 2035 - Vol. 1 Synthesis	2007	2007 - 2035	national	

Tab. 16.

Politika obnovitelných zdrojů energie– klasifikace OECD
Renewable energy policy – OECD classification

Země/Country	A	B	C	D	E	F
Bulharsko/Bulgaria	někdy	někdy	někdy	jeden cíl z mnoha	spíše obecné	tradiční se systematickými prvky
Finsko/Finland	někdy	někdy	n/a	jeden cíl z mnoha	spíše obecné	tradiční - věda a výzkum
Francie/France	někdy	nikdy	někdy	malý význam	velmi obecné	tradiční se systematickými prvky
Chorvatsko/Croatia	někdy	někdy	někdy	malý význam	spíše obecné	tradiční se systematickými prvky
Kypr/Cyprus	nikdy	nikdy	nikdy	žádný význam	n/a	n/a
Litva/Lithuania	někdy	někdy	někdy	jeden cíl z mnoha	spíše obecné	tradiční se systematickými prvky
Norsko/Norway	někdy	někdy	někdy	malý význam	velmi obecné	tradiční - věda a výzkum
Rakousko/Austria	někdy	nikdy	nikdy	malý význam	velmi obecné	tradiční se systematickými prvky
Slovensko/Slovakia	někdy	někdy	někdy	malý význam	velmi obecné	tradiční - věda a výzkum
Švédsko/Sweden	někdy	nikdy	nikdy	malý význam	velmi obecné	tradiční - věda a výzkum
Švýcarsko/Switzerland	někdy	někdy	někdy	velký význam	spíše obecné	tradiční se systematickými prvky

INNOVATION POTENTIAL OF THE STRATEGIC DOCUMENTS RELATED TO THE FOREST SECTOR IN THE CZECH REPUBLIC AND SOME EUROPEAN COUNTRIES

SUMMARY

The most important document that is related to the innovations is the Innovation Policy, which is full of pro-innovation terms or those related to the innovations. However, the innovations related to forest sector do not appear in most of the cases at all. In 7 cases in total, in 4 cases some times, in 1 case often and in 1 case the document was not available.

In general we can say that from the forestry perspective the presence of the innovations in all analyzed documents is rare or is completely missing. If we look at documents related to the forestry policy (or to policies) in most of the cases the presence of the innovation in forestry is very seldom or is completely missing.

The innovations related to the forest sector are the least mentioned in documents in the area of sustainable energy policy, sustainable development and regional policy. We can say that innovation plays, from the horizontal point of view, an important role in all analyzed areas of politics and strategic policies not only in the Czech Republic but also in the European Union. Nevertheless there is still certain potential to be used from the innovation perspective.

We can say that in the analyzed countries there are policies more or less supporting implementation innovations in forestry. However, documents representing analyzed policies in the respective countries are often diverse and therefore it is very difficult to compare such documents. Another question is implementation of policies and strategic documents. In 2008 a new National Forest Programme was approved in the Czech Republic which is valid till 2013. The Programme in comparison with the previous one has a pro-innovative character, however it is still necessary to continue supporting innovation in the forest sector.

ADRESA AUTORŮ/CORRESPONDING AUTHORS:

Ing. Vilém Jarský, Ph.D., Ing. Lucie Pudivítrová, Ing. Kateřina Ventrubová, Ph.D.
Fakulta lesnická a dřevařská, Katedra ekonomiky a řízení lesního hospodářství, Česká zemědělská univerzita
Kamýcká 129, 165 21 Praha 6 - Suchbátka, Česká republika
tel. 224 383 711; e-mail: jarsky@fld.czu.cz, pudivitrova@fld.czu.cz, ventrubova@fld.czu.cz